

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาอมฤตนั้นดีมาก ดังนั้นตื่นแต่เช้าตรู่ นั่งในสันโดษและมีการสนทนาที่แสนหวานกับ บาบา
- คำถาม:** ความรู้อะไรที่ช่วยลูกอย่างมากในการกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ความรู้ของละคร ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สภาพของลูกไม่ควรจะขึ้นลงเลย ไม่ว่าจะสถานการณ์จะเป็นเช่นไร แม้กระทั่งหากมีแผ่นดินไหวหรือขาดทุนทางธุรกิจก็ตาม ไม่ควรมีความสงสัย แม้แต่หน้อยที่เกิดขึ้นในตัวลูกเกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นมหาวีระ (ทหารที่กล้าหาญ) หากลูกไม่มีความรู้ที่ถูกต้องของละคร ลูกก็เฝ้าแต่หลั่งน้ำตา การมีความรู้ของละครช่วยลูกอย่างมากที่จะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเวลานี้เป็นเวลาสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เวลานี้เป็นเวลาเริ่มต้นของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไร เป็นลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำเหล่านี้หรือศรัทธา ใครกำลังให้สิ่งนี้แก่ลูก? พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านเฝ้าแต่อธิบายให้ลูก ว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับลูก ทุกคนอื่นไม่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน ผู้ที่ซ่อนแวงในกิเลสถูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์แก่กันและกันเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองลูกจึงสัมผัสกับความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกเฝ้าแต่ทำให้กันและกันไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาร้องออกมาว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขายิ่งเต็มที่ พวกเขาเรียกร้องหา: “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา” และพวกเขาก็ยังไม่หยุดกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าทุกสิ่งเกี่ยวกับการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องการใครบางคนที่จะสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครเหล่านั้นสามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่เพียงเพื่อชาติเกิดเดียวแต่เพื่อชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูกที่มีความรู้มากก็ไปล้ำหน้าอย่างรวดเร็ว สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตามละคร ลูกจำเป็นต้องกล้าหาญอย่างมากด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการศึกษาในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูกเท่านั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บาบาพูดว่า: ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำบาบา นั้นเป็นช่วงเวลาที่สวยงามมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ช่วงเวลานั้นลูกเรียกว่ารุ่งอรุณ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า: “จดจำระลึกถึงพระเจ้าในเวลาเช้าตรู่ โอ จิตใจ!” พ่อก็พูดเช่นกันว่า: ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำระลึกถึงพ่อแล้วลูกจะทำให้ตนเองมีความสุขอย่างมาก ขณะที่นั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรคิดถึงเกี่ยวกับวิธีที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น บรรยากาศในเวลาอมฤตนั้นบริสุทธิ์มาก ในระหว่างวันลูกก็ซ่อนแวงอยู่ในธุรกิจทางโลกของลูก จนกระทั่งเที่ยงคืนมีบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์ นักปราชญ์ ผู้เคร่งศาสนาและผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดทำความเลื่อมใสศรัทธาในเวลาเช้าตรู่ ในความเป็นจริงพวกเขาสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันด้วย พวกเขายังคงซ่อนแวงอยู่ในธุรกิจของเขา แต่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็จะถูกเชื่อมในโยคะกับเทพที่พวกเขากราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถคงอยู่เช่นนั้นได้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าพวกเขาจะทำความพยายามเพียงแค่มิมีการเลื่อมใส พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย ในขณะที่กำลังทำการกราบไหว้บูชาพวกเขาต้องกลับมาตาโมประธาน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาได้มอบสิ่งส่งแวงแก่ชีวา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าการส่งแวงตนเองที่คางี พวกเขากระโดดลงไปนบ่อในขณะที่ระลึกถึงชีวา นั่นคือการส่งแวงของเขาต่อชีวา นั่นคือการส่งแวงของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือการส่งแวงของหนทางของความรู้ นั่นเป็นเรื่องยากและนี่ก็ยากเช่นกัน ไม่มีประโยชน์ใดๆผ่านสิ่งนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นก็เหมือนกับดวงวิญญาณได้ฆ่าตัวตายจากร่างกายของเขา นั่นไม่ใช่ความรู้ พวกเขาจึงพูดด้วยเช่นกันว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และท่านอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นการพูดที่จมาทที่สุดที่จะพูดว่า “ฉันดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด” สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้! พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระล้างผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เท่านั้นและดังนั้นพ่อกำลังชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ในเวลา นี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นในละครก็จะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่นหากเกิดแผ่นดินไหวหรือหลังคาถล่มลงมานั้นก็ถูกเรียกว่าชะตากรรม สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย ไม่จำเป็นที่จะต้องขึ้นลงแม้เพียงเล็กน้อยกับสิ่งนั้น ลูกต้องคงอยู่อย่างมั่นคงในละครอย่างมาก สิ่งนี้เป็นที่รู้กันดีว่าการเป็นทหารที่กล้าหาญ ผู้คนมากมายประสบอุบัติเหตุ ฯลฯ มีใครในพวกเขาได้รับการ

ปกป้องหรือไม่? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร นี่เป็นบทบาทของพวกเขาในละครเช่นนั้น ผู้ที่ไม่เข้าใจละครก็จดจำร่างกายและเฝ้าแต่หลังน้ำตาล พวกเขาไม่สามารถจดจำชีพบาบาได้เพราะพวกเขาไม่ได้รักชีพบาบา พวกเขาไม่ได้มีความรักที่แท้จริงนั้น ต้องมีความรักอย่างเต็มที่ต่อพ่อ ทุกวงจรถูกกลายเป็นผู้สติปัญญาที่มีความรักต่อชีพบาบา ลูกจะไม่พูดว่าเทพมีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยการมีความรักในเวลาสั้น ที่นั่นพวกเขาไม่รู้อะไรเลย ตลอดทั้งวงจรถูกไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีพบาบาที่จะทำให้ลูกสามารถรักท่านได้ เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมตนเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นเวลาของการทำลายล้างอย่างแน่นอน ลูกๆ รู้สิ่งนี้ในขณะที่ผู้คนนั้นอยู่ในความมืดมิดที่สุด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ หากปราศจากการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกไม่สามารถกลับมาสะโตประธานได้ ลูกแต่ละคนกลายเป็นศัลยแพทย์และตรวจสอบความเจ็บป่วยของลูกเอง ทำตามศรัทธาและดูว่าลูกรักพ่อมากแค่ไหน เป็นการดีที่จะจดจำระลึกถึงพ่อในเวลาอมฤต ช่วงเวลาเข้าตรุนั้นดีมาก จะไม่มีพายุใดๆของมายาในเวลานั้น ไม่มีประโยชน์ใดในการทำบาปเสียจนถึงเที่ยงคืนเพราะช่วงเวลานั้นสกปรกมาก บรรยากาศก็แย่มากในตอนนั้น ดังนั้นลูกควรปล่อยช่วงเวลานั้นไปจนกระทั่งหลังจากตีหนึ่งในตอนเช้า บรรยากาศดีหลังตีหนึ่ง พ่อพูดว่า: ของลูกคือราชาโยคะที่ง่ายตาย ดังนั้นลูกอาจจะนั่งอย่างสบาย บาบอบอกลูกถึงประสบการณ์ของท่านเองว่าท่านพูดกับบาบาอย่างไร: บาบา ละครนี้มหัศจรรย์เพียงใด! ดูสิว่าท่านมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์อย่างไร! ดูสิว่าท่านนั้นเปลี่ยนทั้งโลกอย่างไร! เป็นความมหัศจรรย์ยิ่ง! เช่นที่พ่อมีความคิดเหล่านี้ ดังนั้นลูกๆ ก็ควรมีความคิดด้วยเช่นกันว่าจะนำเรือของมนุษย์ข้ามปากไปได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” เวลานี้พ่อได้มาแล้ว อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และแล้วมาและนั่งในซุ่มมุ่ม มิฉะนั้นลูกจะทำให้บรรยากาศไม่บริสุทธิ์ บาบามาและรู้ได้ ในเดลีและบอมเบย์ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสจะมาและนั่งที่นั่น ได้มีการจดจำกันว่าปีศาจมาหนึ่งเพื่อสร้างอุปสรรค ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสถูกเรียกว่าปีศาจ พวกเขาทำให้บรรยากาศเสีย การลงโทษนั้นรุนแรงมากสำหรับพวกเขา บาบาอธิบายทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถอยู่โดยไม่ได้เป็นเหตุของการสูญเสียแก่ตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งพูดเท็จ ลูกควรเขียนถึงบาบาในทันทีและพูดว่า: “บาบาฉันได้ทำความผิดนี้ โปรดยกโทษให้กับฉัน!” เขียนเกี่ยวกับบาปของลูก มิฉะนั้นบาปเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและลูกจะต้องจบสิ้นลงในก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด พวกเขามาเพื่อรับบางสิ่ง แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขากลับเป็นเหตุให้ตนเองสูญเสีย นี่ก็เป็นบทบาทของละครด้วย เคยมีปีศาจเช่นนั้นในวงจรถูกก่อนหน้านี้ พวกเขาแม้กระทั่งคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาไม่สนใจน้ำทิพย์แล้วดีมยาพิษ พวกเขาทำร้ายตนเองและเป็นเหตุของการสูญเสียให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาทำลายบรรยากาศ ไม่ว่าจะครุฑทุกคนจะเหมือนกัน มีกองทัพข้าง กองทัพม้าและกองทัพเท้า ลูกๆควรมีความสุขมากมาย ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ลูกต้องการอะไรอีก? ใช่ ลูกต้องดูแลลูกๆ ของลูกอย่างแน่นอน อย่าได้คิดว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นของบาบา และดังนั้นลูกจึงสามารถพูดกับบาบาว่า: “บาบา ท่านดูแลพวกเขาด้วย! เวลานี้ฉันเป็นของท่าน” พ่ออธิบาย: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว อย่าได้ทำสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งแรกนั้นคือตัดหาราคะ เป็นเพราะสิ่งนี้ที่ครุฑร้องเรียกหาเพื่อให้ได้รับการปกป้อง เธอได้ร้องเรียกเมื่อพ่อผู้ที่สามารถได้ยินเธอ นั้นได้มาแล้ว ไม่มีใครร้องเรียกหาเพื่อปกป้อง(เพื่อความบริสุทธิ์)ก่อนที่จะมา พวกเขาจะร้องเรียกหาใคร? เป็นเพราะบาบาที่พวกเขาเรียกร้องเรียกหา พวกเขาจะไปที่ไหนหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องกลับบ้านและนี่คือเวลาที่จะทำเช่นนั้น ผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนและผู้ปลดปล่อยคือหนึ่งเดียว มีความทุกข์ที่นี้ ไม่มีนักปราศรัยผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถมีความสุขที่นี้ได้ ทุกคนมีความทุกข์หรือความเจ็บป่วยประเภทใดประเภทหนึ่งๆ มิแม้กระทั่งกูรูที่ตาบอดและพิการ พวกเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นอย่างแน่นอนที่ทำให้พวกเขากลายเป็นคนตาบอดหรือพิการ จะไม่มีใครตาบอดหรือพิการในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกัน นั่นคือหนทางสำหรับการลงบันได ต้องใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่จะลงมาสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ และแล้วก็ใช้หนึ่งวินาทีที่จะเข้าไปสู่ชีวิตแห่งการหลุดพ้น นั่นคือต่อเมื่อลูกทำตามคำแนะนำของผู้เดียวนั้นและจดจำพ่อ สิ่งนี้ตามลำดับกันไป พวกเขาพูดว่า: “คงจะเป็นการดีถ้าเรามีคนนั้นคนนี้เป็นครูของเรา” เป็นเพราะพวกเขาอ่อนแอที่พวกเขาขอให้ครุฑมาหา พวกเขาเป็นเวลาสองถึงสี่เดือน บาบาพูดว่า: นี่เป็นความผิดเช่นกัน ทำไมลูกถึงจดจำครูของลูกเมื่อบาบบอกบางสิ่งที่ยากตายแก่ลูก? เพียงแค่จดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ก็แค่นี้เองครุฑจะมาและทำอะไร? นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ด้วยการซ่องแหวะอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกก็ลืมที่จะทำเช่นนั้น และแล้วแม้กระทั่งครุฑก็จะพูดว่า: “มานมานะบาฟ!” ผู้ที่โง่เขลาบางคนก็ไม่เข้าใจอะไรเลยและพูดว่าพวกเขาต้องการครุฑที่ดี ลูกก็ได้รับความรู้เช่นกัน จดจำระลึกถึงพ่อและมรดก! ละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง! นี่คือศูนย์ของฉัน นั่นคือศูนย์ของคนนั้น ทำไมนักเรียนคนนั้นถึงไปที่นั่น ทุกสิ่งเหล่านี้คือสำนักที่เป็นร่าง ศูนย์ทั้งหมดเป็นของชีพบาบา ไม่ใช่เป็นของลูก ทำไมลูกถึงรู้สึก

ว่าคนนั้นคนนี้ไม่มาที่ศูนย์ของคุณ? เขาจะไปไหนก็ได้ บาบาสวดเสมาว่า: อย่าได้ร้องขออะไรจากใคร คุณสามารถเข้าใจว่า ลูกจะได้รับอะไรหากลูกไม่หว่านเมล็ด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาให้ทานและทำบุญ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าโดยทางอ้อม ผู้คนให้แก่ชัชฌายาซึ่งเป็นอย่างมาก โดยปกติการให้ทานนั้น จะให้กับคนยากจนไม่ใช่กับคนมั่งคั่ง การให้ทานอาหารนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด พ่ออธิบายว่าเมื่อลูกให้ทานลูกก็ได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของลูก พระเจ้าให้ผลของสิ่งนั้นแก่ทุกคน นักปราชญ์ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถให้การตอบแทนใดๆ ได้ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้น ท่านสามารถให้ผ่านใครก็ตาม พ่ออธิบาย: ลูกเคยให้ในนามของพระเจ้า และท่านเคยทำให้แน่ใจว่าลูกจะได้รับสิ่งนั้นตอบแทนในชาติเกิดถัดไปของลูก เวลานี้พ่อได้มาหาลูกโดยตรง เวลานี้ลูกจะได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้รับการบอกถึงความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกและดังนั้นลูกจึงต้องใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่า ไม่เคยมีการบอกสิ่งนี้แก่ลูก เวลานี้พ่ออธิบายให้แก่ลูก: ใครก็ตามที่ต้องการสามารถเปิดโรงพยาบาลทางจิตนี้ได้ บางคนบอกว่าพวกเขาจะสร้างอาคารที่ลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลนี้ได้ พ่อพูดว่า: ถ้าลูกสร้างอาคารในวันนี้และลูกตายในวันพรุ่งนี้ ทุกสิ่งจะจบสิ้น ไม่มีการรับประกันใดๆสำหรับร่างกายของลูก เพียงแค่เก็บห้องหนึ่งในบ้านที่ลูกมีในเวลาซึ่งลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลและวิทยาลัยทางจิตได้ เมื่อลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและตรวจสอบตนเองว่าลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวในเวลาของการทำลายล้างนี้หรือไม่: ฉันได้ตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียวเท่านั้นหรือไม่? ฉันได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆที่ทำให้ฉันกลายเป็นปีศาจหรือไม่? ตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้และเปลี่ยนแปลงตนเอง

2. ไม่มีการรับประกันสำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่า เพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ เผาแต่ก้าวหน้าไปในขณะที่เก็บความเข้าใจของละครไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่มีชัยชนะโดยการอุทิศตนเองและหยุดความพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า

สร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาตัวเองว่าเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและลูกจะไม่เคยพ่ายแพ้ ผู้ทรงอำนาจไม่สามารถพ่ายแพ้ได้ หากลูกพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกจะต้องถูกดารามราชลงโทษ และผู้ที่พ่ายแพ้จะต้องร้องพวงมาลัยในอนาคต พวกเขาจะต้องสวมพวงมาลัยให้กับรูปเคารพมากมายตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ดังนั้น แทนที่จะพ่ายแพ้ จงอุทิศตนและสัญญาว่าจะนำรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกมาใช้ และแล้วลูกจะกลับมามีชัยชนะ

คติพจน์: คำว่า “ในบางครั้ง” แสดงให้เห็นความอ่อนแอ และดังนั้นอย่าพูดว่า ฉันจะทำสิ่งนั้นในบางครั้ง เพราะลูกต้องทำสิ่งนั้นในเวลา

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายตาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

นั่นคือผู้เล่นบนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เวทีของผู้เล่นให้ประสบการณ์ของการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร ผู้คนทั่วโลกอาจพูดว่าเป็นหายนะ แต่ผู้เล่นที่กำลังเล่นเกมอย่างสม่ำเสมอและกำลังมองทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จะมองว่าหายนะนั้นเป็นเพียงเกม และด้วยพลังของความอดทน จึงมีประสบการณ์ว่าสิ่งนั้นเป็นเหมือนความบันเทิง